

El nostre home a l'Havana

El nomenament d'Eduardo Junco, mallorquí de naixement, com a ambaixador a Cuba permet suposar que les tesis pragmàtiques de Matutes s'imposen sobre les dels 'falcons' del govern Aznar.

L'home que el govern Aznar ha decidit que sigui el normalitzador de les relacions entre Cuba i l'estat espanyol és un mallorquí de naixement. Es diu Eduardo Junco Bonet, té cinquanta-dos anys i des del 1972 és membre del cos diplomàtic.

El seu currículum l'assenyala com a ambaixador de llarga experiència i de gran formació tècnica. Tot i aquest caràcter eminentment "tècnic", les seves declaracions, fetes a Madrid al diari mallorquí *Última Hora*, mostren una gran proximitat amb el ministre d'Afers Estrangers, l'eivissenc Abel Matutes: "Sempre m'ha demostrat molta voluntat

i afecte [el ministre Matutes], la qual cosa m'honora i lleva sorpresa a la decisió del meu nomenament". Si la proximitat a Matutes no fos solament personal, sinó també política, hauríem de considerar-lo un home essencialment "pràctic", i això resultaria profundament profitós, si més no per als interessos importantíssims de la indústria turística balear a Cuba.

Junco va néixer a Mallorca quasi de casualitat. Segons contava ell mateix en l'entrevista esmentada, els seus pares residien a Lisboa, però l'àvia materna mallorquina va voler que el nét nasqués a l'illa i, així, Eduardo Junco va arribar al món a una Mallorca encara pre-turística, de la qual conserva només records d'infantesa: "de fet, només hi vaig viure un any i alguns mesos

entre 1951 i 1952". Des d'aleshores únicament "tres o quatre vegades, de vacances" ha tornat a l'illa.

Al marge que sigui un mallorquí qui hagi estat nomenat ambaixador a Cuba, el cas és que el principi de normalització diplomàtica entre

les tesis dels *falcons* espanyols es poguessin imposar, perquè, com és sabut, des de fa una dècada les empreses balears més importants —Sol, Barceló, Melià...— no paren de fer inversions turístiques al Carib, sobretot a Cuba.

ARXIU / EFE

Madrid i l'Havana és vist amb esperança pel sector turístic balear. Un sector —el sector com és conegut a Mallorca— que veia amb molta preocupació les sordes batalles que es produïen en el si del govern conservador espanyol, dividit entre els *falcons*, ideològicament propers a l'anticastrisme de Miami, i els pragmàtics, amb Matutes al capdavant, el qual, uneix a la seva condició de ministre d'Afers Estrangers, la d'home d'empresa i d'hoteleria —per família— i la de profund coneixedor dels interessos turístics balears a Cuba.

Després de les mesures adoptades recentment per l'administració Clinton, que alleugereixen, ni que sigui mínimament, el bloqueig sobre el règim castrista, els empresaris del sector turístic temien que

Durant anys, el sector ha hagut de lluitar contra el poderós *lobby* anticastrista de Miami, que considera els inversors balears com una mena de "col·laboracionistes" amb el "dictador comunista". Més o menys així presentava un diari de Miami, ja fa uns set anys, el president del Grup Sol, Gabriel Escarrer. Ara fa només tres anys, aquest grup de pressió va estar a

punt d'aconseguir posar en marxa la llei Helms-Burton, que preveia duríssimes sancions contra els inversors a Cuba. Clinton ajornà la signatura de la llei i, ara ja no en parla ningú. En un moment en què els Estats Units afluïxen una mica la pressió i, per tant, semblen allunyar-se un poc de les tesis dures de l'exili de Miami, un enduriment espanyol que fes costat als sectors més radicalment anticastristes resultava encara més incomprendible per al sector.

S'haurà de veure com evoluciona, però de moment el nomenament del nostre home a l'Havana sembla indicar que les tesis pragmàtiques de Matutes tenen possibilitats de sortir endavant.

Miquel Payeras

El nomenament d'Eduardo Junco com a ambaixador a Cuba és una bona notícia per als inversors balears en aquest país. El sector turístic illenc ha hagut de lluitar durant anys contra el poderós *lobby* anticastrista de Miami.